

af, om Understøttelse kan ydes, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17 og Forsorgslovens § 306.

Begrundelsen for dette Forslag er, at man har ønsket, at Udvalgene under deres Virksomhed bør kunne medvirke til at skabe bedre Kost- og Opholdsforhold, idet der fra forskellig Side inden for Udvalget er blevet fremhævet, at disse Forhold flere Steder har ladet adskilligt tilbage at ønske. Det bemærkes i øvrigt i denne Forbindelse, at Bestemmelsen efter sin Begrundelse ikke kan finde Anvendelse, naar der foreligger en overenskomstmæssig Ordning af Forholdet, f. Eks. med Hensyn til Opholdsskure for Skovarbejdere o. lign.

VI. Udvalgets Attest som Betingelse for at oppebære Understøttelse.

I § 6 har Udvalget stillet Forslag om en Ændring af en af de Bestemmelser i Loven af 30. Maj 1940, som man ved Lovens Givelse knyttede adskillige Forventninger til. Det drejer sig om Bestemmelsen i Lovens § 5, Stk. 1, hvorefter yngre Ikke-Forsørgere i de Kommuner, hvor der er nedsat Arbejdsanvisningsudvalg, ikke kan oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedsforsikringen i en sammenhængende Periode af over 2 Maaneder eller almindelig Hjælp til Underhold fra Kommunen, medmindre Udvalget har meddelt dem Bevis for, at Udvalget ikke — ej heller ved Samarbejde med andre Udvalg paa Egnen — har kunnet skaffe dem egnet Arbejde i Kommunen eller paa Egnen.

Denne Bestemmelse havde til Formaal at sikre, at der ikke blev udbetalt Understøttelse, naar Arbejde kunde anvises af Udvalget. Det er imidlertid gjort gældende, at denne Bestemmelse ikke er blevet opfattet paa rette Maade. Det er blevet hævdet, at ikke blot de Personer, der har begæret Understøttelse, men vistnok i et vist Omfang Udvalgene selv har forstaaet Bestemmelsen saaledes, at det i første Linie maatte være Udvalgenes Sag at fremskaffe Arbejde til de Personer, der meldte sig for at faa udstedt det i Bestemmelsen omhandlede Bevis. Naar man tager i Betragtning, at langt de fleste Arbejdsforhold i øvrigt stiftes ved de arbejdssøgendes egen Hjælp, idet de ganske naturligt henvender sig til en Arbejdsgiver for at faa Arbejde, maa det forekomme ganske urimeligt, at man i den her omhandlede Bestemmelse har ment at kunne se et Princip om, at det ikke er dem selv, men en offentlig Myndighed — nemlig det kommunale Udvalg — der skal frem-

skaffe Arbejde til dem. Udvalget maa være af den Opfattelse, at den her omhandlede Bestemmelse ikke paa nogen Maade maa virke saaledes, at de yngre Ikke-Forsørgere ikke selv skal udfolde Bestræbelser for at faa Arbejde, og man mener derfor, at Bestemmelsen maa ændres saaledes, at Hovedvægten lægges paa de paagældendes egne Bestræbelser for at skaffe sig Arbejde. Man foreslaar derfor Bestemmelsen affattet saaledes, at den Attest, der skal være en Betingelse for, at der kan ydes Understøttelse til en yngre Ikke-Forsørgere med Bopæl i en Kommune, hvor der er nedsat Beskæftigelsesudvalg efter Loven, skal gaa ud paa, at det er Udvalgets Opfattelse, at han ikke — ej heller ved Udvalgets Mellemkomst, herunder ved Samarbejde med andre Arbejdsanvisningsmyndigheder — har kunnet skaffe sig passende Arbejde i Kommunen eller paa Egnen.

Hvad særlig de arbejdsløshedsforsikredes Stilling efter denne Bestemmelse angaar, har Udvalget overvejet, om man burde ophæve den i Bestemmelsen indeholdte Adgang for de forsikrede til at oppebære Understøttelse i en sammenhængende Periode paa to Maaneder, uden at den omhandlede Attest udstedes. For at ophæve Bestemmelsen kunde det tale, at naar der findes Arbejde til en Person, er der ikke nogen Grund til, at han skal kunne oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen. Bestemmelsen er imidlertid begrundet i den Betragtning, at en faglært Arbejder eller en ufaglært Arbejder, der dog har en Uddannelse i et vist Speciale, bør have en vis Frist, inden for hvilken han maa have Mulighed for at skaffe sig andet Arbejde inden for dette faglige Omraade, og man har ikke fundet, at det er tilstrækkelig Grund til at berøve de forsikrede denne Frist.

Inden for Udvalget er der i øvrigt ogsaa givet Udtryk for den Opfattelse, at Bestemmelsen om en Attest som den her omhandlede som Betingelse for Ydelsen af Understøttelse er overflødig. Man har herved henvist til, at Formanden for det kommunale Beskæftigelsesudvalg paa den ene Side dels skal holde sig underrettet om ledigt Arbejde i Kommunen, dels skal have nøjagtige Oplysninger om, hvilke Arbejdere i Kommunen der er ledige, og at han paa den anden Side i Kraft af den foreslaaede Tilsynsbestemmelse (nærværende Lovforslags § 7) vil være i Stand til at hindre, at Understøttelse udbetales, naar Arbejde kan anvises. Heroverfor er det imidlertid blevet anført, at det siger sig selv, at naar der er ledigt Arbejde af passende Karakter i Kom-